

ПАВЪЛЪ.

Свѣтлый Апостолъ Павелъ бѣше еврейскъ родомъ отъ племѣнъ Бениаминскихъ, сынъ Фарисейскъ, ученикъ Гамалииловъ, и твердъ много наукъ на законѣхъ Моисеевыхъ, и на еллинскѣхъ азыкъ доволно прокопанъ. Отецъство его бѣше Тарсъ. И по немже имаше голѣма ревность къ законѣхъ Моисеевыхъ, много знаны праваше на които вѣршаха въ Христа, и творкъ не мала набогаше на църквѣхъ Божіихъ. Съ негово изволеніе узиша съ камени свѣтлаго Архидіакона Стефана. Бѣши пъть като зѣвѣ писма и повелѣніе отъ Архидіаконѣ и отъ Старцытѣ Иерусалимскыи да отиде въ Дамаскъ (Шамъ), и колкото намѣри тамо Христіаны, да ги доведе скръванъ въ Иерусалимъ, на пятѣхъ му са ден Инѣсъ Христосъ погрѣхъ пладне, и отъ свѣтлината Христова ослѣпѣ и съдѣтъ ин очи, и чѣ глази, който му повелѣваше да притане отъ тока гоненіе, зашо е мжно да га захуваща челоуѣкъскъ соизъ Божіе да отиде въ Дамаскъ, и тамо ще съ научи какво треба да правн. И така съ водиха за рѣката дорѣ отидоха въ Дамаскъ, и тамо га научи Христіанската вѣра отъ Апостола Іваніа, и като га крести, тоа чашъ погата, и отъ тогива стана на